

Man henviser til, at der for så vidt angår godkendelsesordningen for oliefyr og for vand- og afløbsmateriel ydes store statstilskud.

Ministeriet for offentlige arbejder har herefter ment at måtte tage spørgsmålet om dækningen af udgifterne ved driften af DGP op til ny vurdering.

Man har som udgangspunkt ment at måtte videreføre det hidtidige system, hvorefter DGP skal hvile i sig selv, således at udgifterne dækkes af de interessegrupper, som har den umiddelbare nytte af virksomheden.

Danmarks Gasmateriel Prøvnings opgave er — ud over at prøve og godkende materiel — at være statens teknisk sakkyndige organ på gasområdet i det hele taget. Denne sidste opgave består bl. a. i arbejdet med ajourføring af gasreglementet, gennemgang og rådgivning i ulykkessager for politi m. v. og rådgivning med hensyn til det internationale samarbejde på området. Dette er blevet aktualiseret og har tiltaget stærkt i forbindelse med Danmarks indtræden i De Europæiske Fællesskaber.

De tilsvarende funktioner inden for elektricitetsområdet, er delt op på henholdsvis Danmarks elektriske materielkontrol (prøvning og godkendelse af el-materiel) og elektricitetsrådet (udfærdigelse af installationsforskrifter, rådgivende virksomhed m.v.) og udgifterne er tilsvarende delt op således, at Danmarks elektriske materielkontrolls udgifter dækkes af materiefremstillere og -forhandlere og elektricitetsrådets virksomheds udgifter af elværkerne.

Det synes helt naturligt på lignende måde at fordele DGPs udgifter mellem på den ene side gasbranchen og på den anden side gasleverandørerne, det vil i denne forbindelse sige bygasproducenterne og flaskegasfirmaerne. En fordeling hvorefter gas-

branchen betaler den del af DGPs udgifter, som kan henføres til prøvning og godkendelse af materiel, mens gasleverandørerne betaler den resterende del, vil for tiden give en fordeling med 55 pct. af udgifterne til gasbranchen og 45 pct. af udgifterne til gasleverandørerne. I 1973 havde branchen en samlet årsomsætning på 28 mill. kr., mens den del af gassektoren, som tænkes omfattet af nyordningen havde en omsætning på ca. 280 mill. kr.

Man må finde det af afgørende betydning, at der i en periode hvor på den ene side anvendelsen af gas til husholdningsbrug er dalende og på den anden side muligheden for, at naturgas vil komme til at indgå som et væsentligt element i Danmarks energiforsyning sker en imødekommelse af gasbranchens anmodning om en lettelse af omkostningssiden, således at der skabes mulighed for produktudvikling. Det kan i denne forbindelse nævnes, at muligheden for naturgasforsyning har bevirket, at DGP i en årrække som betingelse for godkendelse af materiel har krævet, at dette er indrettet således, at det nemt og billigt kan omstilles til naturgas. Endvidere kan det nævnes, at den dalende omsætning inden for gasbranchen endnu ikke har medført nedgang i DGPs aktiviteter, hvilket hænger sammen med dels den indførte prøvning for naturgas, dels mere komplicerede apparater.

Endelig må man henlede opmærksomheden på, at eksporten af dansk fabrikeret gasmateriel ikke er ganske ringe. Der findes ikke egentlig statistisk materiale, men man har ved at rette henvendelse til ni af de største firmaer, som man er bekendt med har en eksport, og som dækker 50 pct. af hjemmemarkedet, konstateret, at disse ni firmaer i 1973 eksporterede for ca. 140 mill. kr.